

nameščena par sto metrov dalje v glavnem kanalu. Opuščeni rov jim je dovajal zadosti svežega zraka; votlina je bila delavnica, spalnica in zakladnica obenem. Zaradi varnosti so tekom časa izkopali še en

krajši rov v smer glavnega izhoda, to pa za slučaj nevarnosti. Ta rov se je končeval tik ob steni, ki je pa niso prebili; treba bi bilo le malo udariti in sesula bi se tanka plast pred njo. — Cincina se je prijelo njegovo ime, ker je prežal samo na denar, tega je imenoval vselej »cincin« — svetlo zveneče novce. Vedno je premisljeval in koval načrte, vamljal v banke, da so časopisi prinašali dolge odstavke o njegovi predrznosti. Ko se mu je nekaj vломov ponesrečilo, je prišel na drugo misel.

(Dalje prihodnjič.)

ZMAGALEC

IVAN ČAMPA

Ura na stolpu bo polnoči.
Na strehah se sveče ledene bleste
in v mesečnem svitu
vsa biserna božja hiša gori.

Kosmat dolgobradec na stolpu zdihuje:
kazalce na uru zastavil bi rad,
na roko se vesi mu angelček lep
in ž njim se junaško bojuje.

— Kar v stolpu dvanaestkrat zabrn!

Premagan se zvrne starec iz lin,
lepi zmagalec zastavo razvije:
Tisoč devet sto trideset tri . . .